

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ จงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหลายของมายา ผู้ที่อยู่อย่างหลุดพ้นในชีวิตที่นั่นเท่านั้นจะรับสิทธิ์ในสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตที่นั่นได้
- คำถาม:** เมล็ดแห่งความรู้นี้ไม่สูญสลายอย่างไร
- คำตอบ:** อาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิถูกก่อตั้งขึ้นมาจากความรู้นี้ อาณาจักรนั้นใหญ่โตมาก แม้ว่าดวงวิญญาณที่ได้รับการรู้ไปแล้วก็จะออกจากหนทางของความรู้ไปกลางคันได้ พวกเขาจะกลับมาในเวลาสุดท้าย เพราะพวกเขาต้องเข้ามาสู่อาณาจักรด้วยเช่นกัน แม้แต่ผู้ที่ถูกเพาะเมล็ดของความรู้ไว้เพียงเล็กน้อยก็จะมา พวกเขาไม่อาจไปที่อื่นได้ ประเด็นนี้จึงพิสูจน์ว่า ความรู้ไม่สูญสลาย
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ปราณชวาร์ (ผู้ประทานชีวิต) และลูกๆ รู้อย่างดีมากกว่าลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของตนเองอีกครั้งจากนายที่ไร้ขีดจำกัด เจ้าผู้ไร้เดียงสา สติปัญญาของลูกตรงไปที่นั่น แท้จริงแล้วลูกจะกลับไปยังบ้านของพ่อพร้อมกับพ่อ พ่อมาเพื่อรับลูก เช่นที่เจ้าบ่าวมาเพื่อรับเจ้าสาวของเขาไป เจ้าบ่าวผู้เดียวมาและทำให้เจ้าสาวทุกคนสวยงาม ชื่อของท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ลูกลืมพ่อ การที่พวกเขาลืมเป็นสิ่งที่อยู่ในละคร พ่อมาอธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆ สถานภาพของลูกๆ ดวงดาวที่โชติฉินนุสงยิ่งกว่าพ่อ เช่นที่พ่อคือนายของบราห์มัน ในทำนองเดียวกันลูกยังเป็นนายของบราห์มันเช่นกัน ลูกเคยอาศัยอยู่กับพ่อ พ่อของลูก และแน่นอนว่าลูกๆ ต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกรู้ว่า ลูกได้มาสู่ตรีโลกนาถ (นายของสามโลก) เพื่อที่จะกลายเป็นเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดี พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลาที่ลูกเป็นนายของสามโลกและพ่อเป็นนายของสามโลกด้วยเช่นกัน จากนั้นเมื่อยุคทองมาถึง ลูกก็มาเป็นนายของสิ่งนั้น พ่อไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ดวงวิญญาณออกจากความทุกข์ของราวัน ลูกได้รับความทุกข์มากมายจากราวัน ลูกเข้าใจละครแล้ว ไม่ได้มีแค่สี่ยุค แต่มีห้ายุค สี่ยุคเป็นยุคที่ยาว ในขณะที่ยุคบรรจบพบกันคือยุคของการก้าวกระโดด ลูกควรใส่ใจกับความรู้นี้ เพราะลูกๆ ได้มาเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านได้รับการสรรเสริญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ สิ่งนี้ไม่อาจเป็นคำสรรเสริญของเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดีได้ พวกเขาคือผู้ที่เติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม ไม่มีใครเป็นเช่นนั้นในยุคเหล่านี้ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าใครบางคนต้องมาทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ดังนั้น ลูกๆ เท่านั้นที่จะมาเป็นนายแห่งสวรรค์ บราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้เป็นเทพของอาณาเขตละเอียดอ่อนยังถูกแสดงไว้พร้อมกับคู่อีกด้วย เพื่อที่จะแสดงให้เห็นหนทางครบครัน ดังนั้น สวรรค์ยังปรากฏอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน จากสกุลบราห์มันลูกจะไปสู่สกุลเทพแล้วไปสู่สกุลนักรบ ลูกที่รู้คิดจะใส่ใจการศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อบางคนได้บุตรชาย พวกเขาจะเชื่อว่า ทายาทมาแล้ว ลูกก็ยังพูดว่า “มามา บาบ่า” ดังนั้น ลูกจึงเป็นทายาท คานธีจึงถูกเรียกว่า บาบูจิ จริงๆ แล้ว ในบารัตพวกเขาเรียกผู้คนมากมายว่า “แม่และพ่อ” ผู้คนเรียกผู้ที่แก่ชราว่า ปิตาจี (พ่อ) พวกเขาเพียงแค่พูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้นี้คือبابูจิของทุกคน พ่อคือ ปราณชวาร์ นั่นคือ พระเจ้าของทุกดวงวิญญาณ เมื่อลูกพูดว่า “พ่อ” หัวใจของลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขในมรดกและลูกจะมีความรู้สึกเช่นนั้น ความรู้สึกที่ลูกได้รับนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แท้จริงแล้ว พ่อที่ไร้ขีดจำกัดมาและสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ บราห์มา วิษณุและชางก้าไม่อาจสอนราชาโยคะได้ พระเจ้าพูดว่า เหล่าเทพคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมสูงส่ง พาราเมชวาร์หมายถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ในบารัตพวกเขาพูดถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าสูงสุด ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นสติปัญญาของลูกจึงขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง เพราะลูกรู้ว่า พ่ออาศัยอยู่เหนือทุกสิ่ง เวลาที่ลูกเข้าใจว่า ลูกเองเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั่นเช่นกัน เวลาที่เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าปราณชวาร์ พ่อเตือนลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้น ลูกจึงมีศรัทธาว่า ไม่ได้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้านักปราชญ์ หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ แต่แท้จริงแล้วอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อ เหตุใดลูกจึงเป็นของท่านเล่า เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดจากแม่และพ่อ หากลูกไม่มีศรัทธา แล้วเหตุใดลูกจึงนั่งอยู่ที่นั่นเล่า ต้องมีเหตุผลบางอย่าง ไม่มีใครนั่งอยู่เบื้องหน้าใครได้โดยที่จำกันไม่ได้ ทางโลก ผู้คนจำกันได้ ผู้นี้คือชันยาสซี ผู้นี้เป็นผู้ว่าราชการ ที่นี้ พ่อแฝงตัว แต่ลูกเข้าใจว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด แล้วเรื่องของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะไม่เกิดขึ้น ดวงวิญญาณจดจำว่า “โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” หากพวกเขาเป็นพระเจ้าเสียเอง แล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาด้วยเล่า นี่คือเรื่องที่ต้อง

ทำความเข้าใจเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม มายาทำให้ลูกเป็นเช่นที่ว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย บางคนไม่เชื่อถือนสิ่งที่ผู้คนพูด มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาเต็มไปด้วยความสงสัย พวกเขาจึงเรียกหา “โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า “ตนเป็นพ่อ แล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาเล่า ลูกเท่านั้นที่จะพูดว่า “พ่อ” ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อส่วนตัว ลูกรู้ว่า เวลานั้นลูกเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากท่าน เวลานั้นลูกจะไม่ลืมท่าน พ่อพูดว่า ลูกๆ จงอยู่อย่างปราศจากรัง! จงกลับมาบริสุทธิ์! พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป ผู้คนร้องเพลงอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพว่า ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นคนบาปที่ตกต่ำ แน่แน่นอนว่าโลกเคยไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิงในตอนเริ่มแรก นั่นเรียกว่าสวรรค์ ชีวาลายา ชีพบาบาเป็นผู้ก่อตั้งสวรรค์ ชาวบาร์ตรู้ว่า สวรรค์จะปรากฏ แต่พวกเขาลืมไปแล้วว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ เคยปกครองที่นั่น เมื่อบางคนตาย ผู้คนพูดว่าเขาได้จากไปสู่สวรรค์ สวรรค์อยู่ในยุคทอง สวรรค์ไม่อาจอยู่ในยุคเหล็กได้ เมื่อผู้คนตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ว่า บางคนได้จากไปสู่สวรรค์ จงถามพวกเขาว่า สวรรค์อยู่ที่ใด พวกเขาเชื่อว่าบุคคลนั้นไปหาพระเจ้าแล้วที่อาณาเขตสูงสุดและนั่นคือสวรรค์ หรือพวกเขาพูดว่าเขาไปสู่ดินแดนนิพพาน หรือพวกเขาพูดว่าเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง มีความแตกต่างอย่างมากในคำที่พวกเขาใช้ นั่นเรียกว่าธาตุที่ยิ่งใหญ่ของบราห์ม นั่นคือวัตถุธาตุของท้องฟ้า สิ่งนี้ไม่อาจเป็นธาตุที่ยิ่งใหญ่ได้ นั่นคือธาตุที่ยิ่งใหญ่ของบราห์มที่พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปีไซ พ่อยังอาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน นั่นคืออาณาเขตสูงสุด อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มได้ ประเด็นจำนวนมากมาได้ถูกอธิบายให้แก่ลูกๆ เพราะลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธายังตามหาพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ลูกรู้ว่าใครทำการกราบไหว้มากที่สุดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แน่แน่นอนว่าผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนเริ่มต้น จากนั้นก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับแรก ลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ มีเพลงร้องว่า ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและท่านคือผู้กราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตาม ทุกคนเหล่านั้นคิดว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ตัวท่านเองกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งนั้นผิด พ่อมาทำให้ลูกมีค่าควรแก่การสรรเสริญที่สูงส่ง อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตของสวรรค์ การหลุดพ้นในชีวิตจะได้รับเมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของมายา “การหลุดพ้นในชีวิต” หมายถึงการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของมายา ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมาในยุคทอง ผู้ที่ศึกษาราชายโจะเท่านั้นจะมาในยุคทอง ในหนทางของความรู้ ลูกต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะมากมาย มิฉะนั้นไม่ได้มีบ่วงพันธะมากมายเช่นนั้น เธอเพียงแค่เคยพูดว่า เธอต้องการพบกฤษณะ ดังนั้นจึงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องไปสู่ดินแดนของกฤษณะ มิฉะนั้นหนึ่งในผู้เลื่อมใสศรัทธาหลักที่สำคัญ ลูกคือส่วนหนึ่งของสร้อยประคำแห่งชัยชนะที่สูงส่งและได้รับการกราบไหว้บูชา สร้อยประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา สร้อยประคำของผู้ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้เลื่อมใสศรัทธากราบไหว้บูชาสร้อยประคำของลูกๆ ก่อนอื่น มีสร้อยประคำของรูद्रแล้วได้กลายเป็นสร้อยประคำของวิษณุ ไม่มีใครรู้ว่าสร้อยประคำเป็นตัวแทนของใคร พวกเขาเพียงแค่หม่นลูกปิดอยู่เรื่อยๆ เวลานั้นลูกจะไม่หม่น ลูกปิดของสร้อยประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ผู้เลื่อมใสศรัทธานับลูกปิดสร้อยประคำของลูกๆ ลูกรู้ว่า สร้อยประคำแห่งชัยชนะของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นแล้วพวกเราเองจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและนับลูกปิดของสร้อยประคำ ลูกปกครองอาณาจักรแล้วลูกจะกลายเป็นคนแรกที่หม่นลูกปิดของสร้อยประคำ ผู้อื่นจะเรียนรู้การกราบไหว้บูชาจากลูก ลูกทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์ พ่อกำลังสอนราชายโจะให้แก่ลูกๆ และนี่ลูกตั้งชื่อว่า กิตะ ต้องมีชื่อสำหรับคัมภีร์ศาสนา แม้ว่าความรู้หายไปแต่คัมภีร์จะถูกสร้างขึ้นมา พวกเขาทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นคัมภีร์แล้วเรียกว่า “ศรีมัททกวัทิตา” พวกเขาเขียนกิตะสำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา กิตะนั้นไม่ใช่สำหรับหนทางของความรู้ พวกเขาถ่ายทอด กิตะประเภทต่างๆมากมาย พวกเขาไม่เคยพูดว่า ฉันกำลังสอนราชายโจะให้แก่ท่าน พวกเขาจะพูดว่า พระเจ้าจากไปด้วยการสอนราชายโจะ พวกเขาเน้นศึกษาคัมภีร์นั้น เวลานั้นเรากำลังศึกษากิตะอันเดิมจากพระเจ้าเป็นการส่วนตัวและกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนราชายโจะแก่ลูกๆ และทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา แน่แน่นอนว่ามีคำสรรเสริญของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างต่อเนื่องจนกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตจะมา ผู้ที่มาในวงจรที่แล้วจะมาฟังสิ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ผู้คนมากมายจะกลายเป็นเช่นนี้ อาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ดังนั้นผู้คนจำนวนมากจะมา เหตุนี้เอง ความรู้จึงไม่ถูกทำลาย ประชากรที่มั่งคั่ง ประชากรธรรมดา สาวใช้และคนรับใช้ทั้งหมดมีความจำเป็นอาณาจักรที่ใหญ่โตกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ผู้คนไม่รู้ว่าจะอาณาจักรยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร หากพวกเขารูสิ่งนี้ พวกเขาจะบอกสิ่งนี้ให้แก่ลูกๆ พวกเขาลืมพ่อไปแล้ว แทนที่จะเขียนว่า “พระเจ้าชีวาทิไรตัวตนพูด” พวกเขากลับเขียนว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” หลังจากมีชีพขยันจะมีกฤษณะขยันดิ้นที่ กฤษณะคือเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดี ผู้เดียวนั่งอยู่ที่นี่และทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดี จากนั้นพวกเขาก็แสดงกฤษณะไว้ในยุคทองแดง เส้นด้ายของความรู้ของบาร์ตยุ่งเหยิงอย่างมาก เวลานั้นลูกต้องซึมซับสิ่งนี้เป็นอย่างดีและมาเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ลูกต้องดูว่า ลูกสอบผ่านด้วยคะแนนมากเพียงไร หากลูกสอบผ่านเวลานี้ ลูกจะสอบผ่านทุกวงจร ลูกต้องศึกษาเล่า

เรียนขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ไม่มีที่อื่นที่หญิงและชายชรา สามภรรยา ลูกสะใภ้ ฯลฯ ทุกคนศึกษาด้วยกัน แม้แต่คัมภีร์ พวกเขาก็ไม่ได้ศึกษาเช่นนั้น พวกเขาบอกผู้หญิงว่าพวกเธอต้องไม่ศึกษาคัมภีร์ ผู้ชายเท่านั้นที่จะมาเป็นบัณฑิต ที่นี่ ดูสิว่า ใครกำลังศึกษาอยู่! เป็นความมหัศจรรย์ที่หญิงชราอันหลากหลายมาที่นี่ ขณะอยู่ที่บ้าน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือน ดอกบัวและศึกษาราชโยคะ ลูกต้องเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้าของบราห์มา कुमारและกุมารี พระเจ้ากำลังสอนผ่านบราห์มา บราห์มาไม่ได้ออกมาจากสะดือของวิษณุ นั่นคือสะดือของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาคือเมล็ด บราห์มา วิษณุและชางก้าปรากฏออกมาจากท่าน ความหมายของทั้งสามนั้นแตกต่างกันไป เวลานั้นลูก เข้าใจว่าวิษณุถูกแสดงไว้พร้อมกับลักษมีเสมอ มีวัดนาร-นารายณ์ (นายธรรมดาและนารายณ์) ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้นารายณ์มีสี่มือเช่นกัน หากพวกเขามีนารายณ์ แน่หนอนว่าจะมีลักษมีอยู่กับเขาด้วย นาร (ผู้ชาย) กลายเป็นนารายณ์และ นารี (ผู้หญิง) กลายเป็นลักษมี พวกเขาแสดงให้เห็นว่า นาย-นารายณ์มีสี่มือ พวกเขาควรที่จะแสดงให้เห็นว่า ลักษมีและ นารายณ์แยกจากกันและแต่ละคนมีสองมือ วัดที่ถูกต้องแม่นยำเช่นนั้นควรจะถูกสร้างขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจ สิ่งใดจากวัด นาร-นารายณ์ พร้อมกันกับนาร-นารายณ์ พวกเขาได้แสดงลักษมีไว้ด้วย มหาลักษมีได้รับการกราบไหว้บูชา ในตีพมาลา (เทศกาลแห่งแสง) ผู้เป็นแม่ได้รับการสรรเสริญอย่างมาก มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของจกัต์อัมบา อัมบาอ่อนหวานอย่างยิ่ง เพราะเธอคือกุมารี ผู้นี้คือกิงกุมาร มีคำสรรเสริญกุมารอย่างมากมายในบาร์ด อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ถึงความสำคัญของสิ่งนั้น จกัต์อัมบาได้รับคำสรรเสริญอย่างมาก พ่อไม่ได้รับการสรรเสริญมากนัก พ่อมาและยกระดับผู้เป็นแม่ ดังนั้นลูกจึงควรอยู่อย่างกล้าหาญ บางคนต้องมีความกล้าหาญที่จะขี่สิงโต จะมีการทำร้ายร่างกาย แต่เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ลูกต้องไม่ทิ้งศาสนาของลูกไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น จงกลับมาบริสุทธิ์และแน่อนว่าจงรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีร่าอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นกัน พ่อบอกลูกๆ กุมารี จงพูดว่า ลูกต้องการจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายแห่งดินแดนสุชาวดี อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจกระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมาเป็นทายาทที่แท้จริง ลูกต้องอยู่อย่างรู้คิด จงซึมซับการศึกษาอย่างดีมากและกลับมาเติมไปด้วยความรู้ จงมีค่าควรแก่การสรรเสริญเหมือนกับพ่อ
2. เพื่อที่จะเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในสรวงสวรรค์แห่งชัยชนะ จงเฝ้าแต่ตัดบ่วงพันธะของมายา จงกลับมาเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญอย่างมากมาย และแน่อนว่าจงกลับมาบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพสูงส่งและอยู่อย่างมีพลังอยู่เสมอ โดยการจบสิ้นภาระของการไม่เชื่อฟังในวิธีการเล็กน้อย

ลูกมีคำสั่งให้ตื่นขึ้นในอมฤตเวลา ดังนั้นลูกได้ลุกขึ้นและนั่งลง อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้รับความสำเร็จด้วยวิธีนั้น เพราะว่าความเจียบของการหลับไหลจะปะปนกับความเจียบที่แสนหวาน 2) คำสั่งของพ่อคือ อย่าเป็นต้นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครและอย่ารับความทุกข์ ดังนั้น ลูกไม่ได้เป็นต้นเหตุของความทุกข์ แต่ลูกรับความทุกข์ 3) ลูกไม่โกรธ แต่ลูกเจ้ากี้เจ้าการ การเป็นผู้ที่ไม่เชื่อฟังในวิธีการเล็กๆเช่นนั้นจะทำให้จิตใจของลูกหนักหน่วง เวลานั้นจงจบสิ้นสิ่งนี้และสร้างภาพลักษณ์ของการเป็นผู้ที่เชื่อฟัง แล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอยู่เสมอพร้อมบุคลิกภาพที่สูงส่ง

คติพจน์: แทนที่จะร้องขอความเคารพ จงให้ความเคารพแก่ทุกคน และลูกจะได้รับความเคารพจากทุกคนอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ชานติ ***